

Ca. 81. de male. qua deus male.

Brauitate punitur h[ab]itans, sunt
cantare in sacra. Nā tempore
Antioch[ia] templū fuit luxu-
re plenū quod sumo deo diss-
plicuit. et eos grauit acerbitate
punituit. ut habetur. n. Mach.
vt. Alius in adulterio depre-
hensa mādabatur a Moysē sa-
pediat. Læt. pp.

Lapitulū. 81.

De maledictōne qua deus
maledictit
Maledicit deus homini
Pravis peccatoribus latet
tenoris
Malis sermonibus clericis
suis moris
Tardus in furoribus est atque
intuit more pastorum

All edic

Dicit deus laycos
peccantes et alios
ad peccatum inducentes. In cuius
figura serpens que ad pec-
candum Euā induxerat legit a
Dño maledicta. Gen. ii. Sic
deceperatus est deus peccatum. q[uod]
nō solum peccatores. sed et ali-
as creaturas in eoz opere ma-
ledixit. Ideo dixit Āde p[ro] p[re] pecc-
atum. Maledicta sit terra in

opere tuo. Gen. ii. Et iter[em] ter-
ra es et in terram reuertaris. et
iterū. In iudice vultus tui ve-
sceris pane tuo. Ecce quantaz
maledictōne. Petm. horicu-
dū et effusione innocentis san-
guinis sic de[us] abhorret ut eis
specialiter maledicat. Sic ma-
ledixit cayn et terra que suscep-
pit sanguinem fratris sui. Be-
nef. iii. Octosis in opere ipse
bos in lingua deus singu-
lariter maledixit. In cuius figura
maledixit scilicet cum so-
liss scz verborum sine fructu
Mat. xxi. Terribil erit illa ma-
ledictio in die iudicii. Q[uod] do-
minus dicit. Discedite a me
maledicti in igne eternum. re.
Mach. xxv. Maledicit de-
us clericis et sacerdotib[us] ma-
le operantibus. Et eoz maledi-
ctio petor est maledictōibus
seculariū. Ideo lamentans Je-
remias dixit. Repulit Domi-
nus altare suū. maledixit san-
ctificatio sue. Trenor. ii. Sa-
cerdotibus male loquentibus
loquitur dñs pet malachiam
Dicens. Maledictam maledic-
tionibus vobis. Malachie. ii.
Maledictionem tardat deus
temp[us] misericors sepe expectas

Ca. 82. de ma. qua hō ma. b .76.

reconciliatiōē vel concuersio
nem petoris. benedictōē cūt
festine r liberaliter donat. Jo
de maledictōē dixit Daniel
ostendens caritatē eī. Sit
lauit sup nos maledictio. Da
uidis. ix. Q[uod] autem largus
sit ad benedicēdū sap̄tē oī
dit in ecclesiastico dicāns. Be
nedictio illius quasi fluminis
mūndabit. Ecclesiasti. ppyp

Lapitulu. 82.

De maledictōē qua homo
maledicit hominē.
Maledictōes hominum.
Prima fugienda est que est
progenitorum.
Alia cauenda est que est fu
lortum.
Tertia timenda est si sit p̄
satorum.
Quarta deridenda est ho
minum malorum.
Quinta fertenda cum sor
te punitorum.

Alledictio
patris vel matris int
erim timenda est. Quia sicut
benedictio firmat domos filio
rum. sic maledictio eradicat. su
damēta. Ideo timere debent

fili⁹ patrētes offendere ne mai
ledicantur ab eis. Nā offend
derat chām. Ne offendēs ei⁹
mūritatem et dēri. ens ipse
r fili⁹ r fili⁹ filiorum maledi
ctionē acerbissimā incurvūt
cum dixit. Maledictus chā.
re. Gen. ix. Per locum a cou
tra his videri potest q̄tū time
bant Jacob r Esau. maledicti
ouem patris qui ita erant pro
benedictōne solliciti. Unde et
Jacob dixit matr̄. Timo ne
pater meus putet me sibi vo
luisse illudere. r inducat super
me maledictōnem pro benedi
ctionē. Gen. xxvii. Quia Sy
meon r seut contra voluntatē
patris occidēcunt sibēm di
xit Jacob pater eorū. Maledic
tus sit furor eorum. quia p̄c/
tinap. r indignatio eorum. q̄
dura. Gene. xlviij. Maledicere
nō debent filii patribus vel
matribus carnalibus. nec sub
diti spūalibus patribus vel p
satis. Q[uod] ut dicit. Qui mate
diperit patr̄ vel matr̄ morte
meritat. qđ non solum pro car
nalī patre vel matre accipitur
sed etiam pro preslato et matre
ecclesia expōnitur. Leviti. pp.
Arguebant iudei paulum de